

Felvágott példányt árusítóinktól nem fogadunk vissza!

XII. évf. 34. sz.
Timișoara, 1934. augusztus hó 21

Ara: 20 lei, 12 dinár, 4 ckor. Párisban 3 franc
Berlinben 50 Pf. Magyarországon 1 Pengő, 1 Silling

Leon Buller ceruzarajza

Olvassa el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskkrét csomagolásban megkapja.

Előfizetési ára negyed évre :

Magyarországon .	:	:	:	Pengő 10
Csehszlovákiában	:	:	:	Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési díj hol fizethető le.

Szlovák speciális pediküre, lábápoló szalonja, amerikai rend. szerű villanygépekkel, valamint késsel. A Szlovákféle fagybalsam feltalálója és árusítója. **Budapest**, Bécsi u. 5, félem. Telef. 80690

Ha fájós lábát gyógyítani akarja és szeret elegáns cipőben járni, akkor lábbelijét **Nagy Sándor** ortopéd cipésmesternél készíttesse. **Budapest**, IV. Múzeum körút 11. (Gróf Károlyi uti oldal.) (24)

Brummerton Boy

Timișoara, Belváros, Mercy ucca 1. szám
Interurban telefon : 17-24

Megbízható, pontos és gyors küldöncszolgálat.
Naponta kurirjárat Bucurestibe és Clujra.

Vizum és utlevéliroda. Utlevelekben díjmentes felvilágosítás, ehhez szükséges igazolványok beszerzése stb. stb. Vidékieknek válaszbélyeg ellenében kimerítően válaszol.

Ne tévessze össze hasonló irodákkal, ügyeljen a telefon-számra: Tizenhét-huszonnégy

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Olvassa és terjessze
lapunkat

Szabó István

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Mercy
ucca 6.

hajvágás hölgyek számára is.

Tetszik önnek e lap ?

Ugy vegye meg annak minden
számát ! Mivel lapunk tartalma
nemcsak szórakoztató,
hanem oktató is .

Pardon ! Tudja már, hogy
megnyílt ujonnan az

Astoria Bár

Új tulajdonos !

Új artisták !

Új zene és rendes kávéházi árak !

Szerkesztőség és kiadóhivatala

Zimisoara, Fabrică
Alea Dumbravei 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Csehslovákiában	50 Kc.
Jugosáviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

Erőszakos fajtalanság és erőszakos nemi érintkezés

Irta: Dr. ERICH WULFFEN, egyetemi tanár

*Erőszak alkalmazása. — A koitus aktus már eredetileg is erőszak jellegű. — Szekszuális
tulérzékenység, mint az erőszakot kiváltó ok — Gyermekeken elkövetett erőszak. — Erő
szakosságok eseteinek statisztikája. — Kiscselédek sorsa a tanyákon. — Az erőszakot
szenvedettek szavahihetősége*

Most a deliktumoknak egy olyan csoportjával foglalkozunk, melyeknél a fajtalanság cselekmények végzése fizikai erő vagy fenyegetés alkalmazásával vagy olyan női személyeken történik, akik bizonyos gyengeségi állapotban vannak.

Az igazi erőszakos közösülésnél, melynél a tettes erőszakkal győzi le a női személy komoly ellenállását és teszi lehetővé a koitust, mint etiológiai momentum elsősorban figyelembe jön a nemi ösztön hyperästhesiája vagy az ösztönnek ezt megközelítő foka, mely azonban nem okvetlenül patológikus s mely lehet csupán muló, például alkohol élvezete következtében; másodszor szadista hajlam, mely többnyire a fokozott nemi ösztön következménye vagy evvel együtt lép föl. De hogy harmadsorban, ezek nélkül a dispoziciók nélkül is véletlen ingerek, mint pl. a női sze-

mély látszólagos hajlandósága, kacérsága, stb. szintén kiválthatják az erőszakot, az magától értetődik.

Mint a következő eset mutatja, még a feleség is lehet segítőtárs a férje erőszakos koitusánál. Vádlottak voltak S. fakereskedő, 37 éves s ennek a felesége Babette, 35 éves, erőszakos közösülés miatt. S-t avval vádolták, hogy egy lányon, aki sokszor fordult meg a házában, a hálószobában erőszakot követett el, miközben a felesége avval segített neki, hogy a leányt lefogta. Ugyanez az eset történt Juliusban, amikor Babette szintén segítségére volt a férjének. Hajmeresztő dolgok derültek ki, melyek az S. házaspár házában játszódtak le. Egy csomó piszok és disznóság került elő. Vádlott asszony a következő magyarázattal akarta igazolni az eljárását: egy nehéz szülés, mely majdnem az életébe került és az aggodalom, hogy

férjétől újból teherbe esik, arra birták, hogy a legnagyobb elnézést gyakorolja férjével szemben, sőt hogy a jelzett módon segítségére legyen.

Berugott állapot játszott döntő szerepet a következő esetben. A Charlottenburgból reggel induló városi vonat egyik kocsiában, miután közben a többi utasok kiszállottak, már csak a 16 éves N. Martha munkásnő maradt és a 18 éves Paul Sch. alkalmi munkás, meg a 17 éves Karl Sch. szintén munkás. A két fiú előbb csak szóval molesztálta a leányt, majd megpróbálták erőszakot elkövetni rajta, miközben az egyik lefogta a leány kezét. A megtámadott segítségért kiáltott, s ugyanakkor energikus és eredményes ellentállást fejtett ki. A szomszéd szakasz egyik utasa, aki meghallotta a vészkiáltást, fellármázta a vasuti személyzetet és elfogatta a két fiút.

Az erőszakosság lappangó motivuma már adva van magának a koitus-aktusnak fiziológiájában és pszichológiájában. Már normális esetben is van benne valami erőszakos; a férfi testének egész súlyával ráfekszik a nő testére, lökései, valamint a nőnél is lappangó vagy nyílt erőszakosság. Ilyen már a szenvedélyes ölelgetés, szorongatás, a heves csókok is stb. Fizikai erejénél fogva a férfi, de a nő is, koitus közben észreveszik, hogy a többé vagy kevésbé erőszakos magatartás fokozza az ingert. A házasságnak az a kezdetleges formája, az ugynevezett rablási házasság, nagyon jól megfelelt annak az erőszakosságnak, mely fiatalos népeket különösen ingerel a szexualitás gyakorlásánál. Sok lakodalmi szokásnál, melyek idegen népeknél még ma is megvannak, megmaradt a szimbolizmusa ennek az ősi erőszakosságnak és bizonyára alkalmas is arra, hogy a fiatal párt figyelmeztesse az erőszak rejtett szexuális ingerére. Ismeretes annak a férjnek a példája, aki azt kérte, hogy a feleségét ebédután használhassa, amint toilettben fekszik előtte a szalonszőnyegen. Őt nyilván a nemi aktussal látszó-

lag kapcsolatos erőszak ingerelte. Ez az erőszakosság, akár lappangó, akár nyílt, mindenesetre hatalmas szaporodási stimulánsként szerepel az egész emberiségnél. Világos, hogy elegendő vagy erős szexualitásnál hamar megvan az átmenet a szadizmushoz. Vannak szadisták, akik pl. csak akkor jutnak erekcióhoz, ha a nő látszólag védekezik a becézgetéseik ellen. Ezen az uton a fokozott nemi ösztön és a szadizmus könnyen kiváltják az erőszakot. Aki képes arra, hogy a női személy többé vagy kevésbé heves védekezésében találjon kielégülést, akit az erőszak alkalmazása és az ellenállás nem jözanítanak ki nemileg, annak nagyon gyakran nagyon erős nemi ösztöne van, mely minden ellenállást legyőz s éppen kezdeményezésének az erőszakosságból nyeri azt az erőszakos nemi ingert, mely a tettet befejezni engedi. Aki nemi izgalomban és avval a szándékkal, hogy egy nővel elvégzi a nemi aktust, vele bőr- vagy egyéb testi érintkezésbe került, gyakran nehezen tudja kivonni magát az egyszer érzett inger alól és elköveti a bűnt, mert a nemi ösztön bizonyos magaslapon minden ellenmotívumot le-

győz. Minél hevesebb a védekezés, minél hangosabb a bántalmazott nő jajveszékelése, annál képesebb a tett elkövetésére az erőszakoskodó. Ilyenkor a brutalitás nem ismer határt.

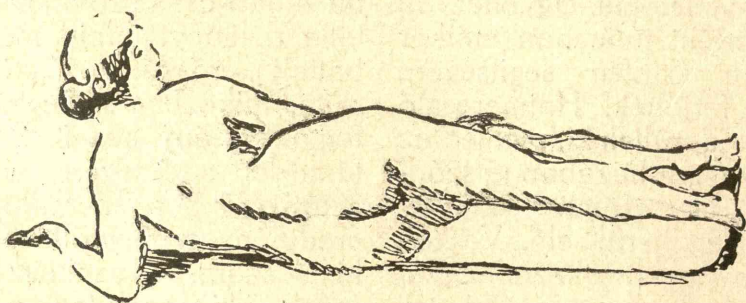
Mikor Gross-Lengden közelében levő erdőben W. asszony száraz fát akart gyűjteni, egy iparoslegény megtámadta és kétségbeesett védekezése ellenére is erőszakot követett el rajta. Aztán karbolt öntött a nő szájába és felvágta az ütőereit. A szerencsétlen asszonyt nem sokára vérében fürödve találták meg és hazavitték.

Ezért nem mindig helyes a büntetés kiszabásánál a legyőzött ellenállás erejét dobni a mérleg serpenyőjébe. Előfordult már, hogy több fiu egyszerre, illetve egymásután követett el egy lányon erőszakot, miközben a többiek lefogták. Kriminálpszichológiailag figyelembe veendő, hogy a későbbi közösülők a többiek erőszakos koitusának látása nagyon felizgathatta.

A törvényszéki tudósításokból és a népfölkelések nyilvános erőszakosságaiból ismerjük azt a rendkívüli ragályozást, melyet az erőszak gyakorlása a hasonló hangulatu nézőre gyakorol.

K. 17 éves munkásnőn a szabadban hat férfi követett el erőszakot, úgyhogy elvesztette öntudatát. Alig hogy magához tért, később oda-jött fiuk szintén visszaéltek vele, mig ismét elájult. Ebben az állapotában akadtak rá.

(Folytatjuk)

Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara. III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Orvosi tanácsadó

Szívbetegségek

Mi a szívtágulás? Izmos, magas embernek testével arányosan növekszik a szíve. Ez az állapot természetesen nem kóros s az ily körülmények között megnagyobbodott szív, ha tágabb is az átlagnál, nem nevezhető szívtágulásnak. Kóros az az állapot, amelyben a szív azért tágabb (egészében vagy egyes részeiben), mert izomzata petyhüdt, elfajult, hogy úgy mondjuk: megnyult, mint az elhasznált gummi. Különösen veszélyes az u. n. hevenyszívtágulás, vagyis a hirtelen bekövetkezett szívizomgyengeség, amit főleg bizonyos baktériumok okozta fertőzőbetegségek kapcsán észlelünk. Ilyen esetekben a baktérium mérge támadja meg a szívizomzatot. Miután a természet csodás berendezése folytán az emberi szív hihetetlen alkalmazkodó képességgel bír s óriási erőtartálékkal rendelkezik, a tágult szív megromlott izomzata még utólag összeszedheti magát s ha a tágulat már vissza nem tér az eredeti arányokhoz, a szívizomerő rendes, sőt a fokozott következményekkel szemben fokozott teljesítőképességre tesz szert.

Más megítélés alá esik az oly szívtágulás, amely reparációs célt szolgál. Ez a helyzet mindannyiszor, amikor szívbillentyű elégtelenség folytán a pillanatnyilag továbbított vér egy része mindjárt vissza is folyik a mögöttes szívűrbe, ami a rendes uton érkező vért is éppen megkapta és a két oldalról jövő telődés számára látogatással kénytelen helyet biztosítani.

Szervi szívbetegség és terhesség. A szervi szívbeteg nem szabad túlzott erőpróbáknak kiténnünk s ezért a terhesség kiviselését nem engedélyezzük. Igen jól javult szívbillentyűbántalmak egyes eseteiben azonban alapos megfontolás után kivételt tehetünk. Ilyenkor elengedhetetlen a zülés előtti pontos orvosi ellenőrzés és vezetés.

Szívdiéta. Szervi szívbeteg, még jól egyensúlyozott szívbántalom mellett is diétán éljen. Kerülje mindazt, ami izgató. Szeszesital, erős tea, kávé, fűszerek, mustár, stb. ártalmasak. Folyadékszegény

étrenden éljen, amit könnyebben vihet keresztül, ha sószegegy a kosztja. Este korán étkezzék, húst ne egyék s csak a legkönnyebb tápanyagot vegye magához (tej, tejesétel, passzírozott főzelék, piszkótészta, stb.) Fokozott mértékben lesz szigorubb az étrend, kezdődő vizenyők megjelenésével, mert a koplalás szomjazás egyenesen előnyös erre a betegségre. Különösen figyelmébe ajánljuk a szívbetegnek, hogy egyszerre nagy tömegű tápanyagot ne fogyasszon!

Mindig komoly jelentőségű tünet a bokavizenyő? Igen gyakori jelenség — főleg meglelt embereknel — hogy estére bokájuk táján vizenyőt észlelnek, ami az éjjeli ágynyugalom alatt reggelre eltűnik. Hiába volna azt hinni, hogy az ily esti bokavizenyő komoly szív, vagy vesebetegség jele, mert

lapostalpú egyéneknel (ludtalp) vizértágulások alszárok mellett, sőt olykor látszólag még ezek híján is, bokaduzzanatok jelentkezhetnek, melyeknek egyszerű helyi keringési zavarok az okai. Mindenesetre tanácsos, ha ily viszonyok között fásilit vagy gummiharisnyát hord az illető. A kérdés elbírálását azonban célszerűbb orvosra bízni, nehogy tévedés folytán nagyobb baj keletkezzék.

Milyen fürdőt használjon a szívbeteg? A fürdő a szívbetegnek előnyös. Legcélszerűbb a közönséges, testhőfokú (36 fok C) langyos félfürdő. Szigorúan tilos a túlmeleg fürdő s ártalmas a hidegfürdő is. Oxigén- és fenyőfürdőt használhat minden további nélkül, azonban szénsavas fürdőt csak orvosi rendeletre vehet.

Dr. Gerlőczy. egyet. m.-tanár

Vacsora után

- Irén, van benned valami izgató?
- Még nincs, de remélem, hogy lesz.

Capri szigetén

— Irta : Georg Weiler —

Az esti szél összecsókolta azokat a zamatos illatokkal, melyeket a légáramlat Campánia lankásairól Capri szikláinak közé sodort. A tenger csendesen lélekzett, remegő páráiban a hold égő csóvájában tükröződött. Halkan suttogtak a piniák és cyprusok Tiberius hatalmas kastélya körül, melynek terraszán fejét kezébe temelve ernyedten gubaszolt a császár. Vak félelem és megfélemezett bosszú tombolt benne. Keze ökölszorult, ajkai némán vad szitkokra nyitak, mintha az eget meg akarná ostromolni; azután gyáván összerenzen a lombok halk zajára. A szél a tettes oszlopok körül kergetőzve kísértetiesen sikoltott és a császár lehunytt pillákkal oktalan félelmében remegett. Érthetetlenek voltak azok a szavak, melyek vaskos ajkai alól előbuggyantak. Karja hirtelen lezuhant a kis asztalkára, mely előtte állott és csörömpölve szakadt százdarabra a serleg, melyből előbb a legzamatosabb óbort szüröcsölte. Kedvenc apródja megrettenve szaladt a császárhoz. Halálfélelemben remegett, mert a tirannus dührohamaiban a legkedvesebbjét is kéjes gyönyörrel összekaszabolja. A szép fiú reszketett mint a nyárfalevél. Tiberius meglepődötten látta ezt és szuró szemekkel meredt az apródra. Mintha villám érte volna, úgy hulott térdre az apród és fejét a császár tógája alá rejtette. Tiberius mosolygott... Felsegítette az ifjút és halk, kellemetlen hangon kérdezte: „Arrius, kit szeretsz a világon a legjobban?” Ekkor az apród Tiberius mellére hajtotta fejét és úgy suttogta: Téged, császárom, atyám, istenem!”

Tiberius bólintott. „De nem szeretsz-e egy leánykát is?” kérdezte mosolyogva és összehúzott szemekkel kutatta az ifjú arcát. Ez pedig lehajtotta fejét, válaszolni akart, de a szó a torkát fojtogatta. Csak némán bólintott.

„Nagyon szereted?” kérdezte tovább Tiberius. Arrius vonakodva válaszolt:

„Téged jobban! Tiberius a fejét rázta.

— Ki az a leány?”

„Cunában Luciä mellett, felelte

akadozva az apród, „Metellus Purro szőlőültetvényes leánya, aki most táncosnőnek a te szolgálatodba szeretne állani”.

„Szép, — nagyon szép?” Arrius elpirult. Tiberius intett és odaszólt az ajtónállónak:

„Azonnal értesítet az ügyvivőt, hogy ha élete kedves, még a mai éjszaka folyamán váltott lovakkal hajtson Cunába, mely Luciä közvetlen közelében fekszik és hozza el Metellus Purro szőlőültetvényes leányát, Áliát. Rohamlépésekben, mert a fejével játszik.” Azután Arriust magához vonta és így szólt:

Látod, milyen örömet szerzek neked. Még ezen az éjszakán Ália a feleséged lesz”.

Arrius sirt az örömtől és boldogságtól. Olyan csodálattal tekintett Tiberius arcába, hogy ez egy gunyos kacajt elharapott. A tigris vérszomjas horgése hasonlított ehhez az elnyomott kacajhoz. A császár még egy ideig a hűvös esti levegőn maradt és amíg Arrius boldog képzelődésekkel a lábai előtt kuporgott, Tiberius titkos hálósobájára gondolt, amelyben állati kedvteléseinek él és a kastély legmélyebb rekeszére, ahol már a tenger ölelkezik az ablakokkal, ahol a legraffináltabb kinczöszközei tartja. Sok vér tapad ezekhez és sok ember fizetett általuk már életével. Csupán a vér volt már az, ami a császár eltompult érzékeit extázisba tudta hajtani. A vérgyönyörnek hódolt a császár ebben a kastélyban. Ilyenkor elmúlt az állandó rettegetése, rémképei elhaltak, arcán kisimultak a ráncok, elszürkült szemei fényre gyulladtak és arcán a zöldes sápadtságot biborszín váltotta fel. Most is erre a metamorfózisra gondolt. Halkan, anélkül, hogy az apród meghallotta volna, kiadta a hóhérnak a parancsot, hogy készítsék elő a kinczotermét. Azután felkelt, kezét nyújtotta az apródnak és levezette a pincébe. Még sohasem vett részt az apród ura legtitkosabb élvezeteiben. Tiberius most elérkezettnek tartotta az időt, amikor a zsenge bimbót letörheti. Már régen várt erre az alkalomra.

Rabszolgái világították az utat. Az utolsó ajtó előtt sorfalat álltak

a császár katonái. Az ajtóban a hóhér állott. Tiberius most magához vonta az ifjút és a fülébe sugta:

„Látod fiam, legmagasabb bizalmammal ajándékozlak meg. Becsüllek és ezért beavatlak titkaimba. A világ legnagyobb csodáival fogsz megismerkedni”. Egyetlen intésére felnyitott az ajtó és a császár magára maradt az apróddal egy hatalmas márványteremben rengeteg kinczöszerszám között. Egyiktől a másikhoz vezette az apródot és sorra megmagyarázta rendeltetésüket és működésüket. És a szemei már csillogtak

Itt állott két szöggel kivert támaszték, amelynek segítségével el-elépegetett a delikvens, ha meztelen teste alá tüzet raktak, de a tűzgyűrűt folyvást szűkebbre vonták, amíg végül is elevenen megégett. Ott állott egy hatalmas mozsár, melyben egy gépezet péppé morzsolja az eleven embert. Másutt két kampó, mely ellenkező irányban széjjelhuzza a halálraszántat, középtűt pedig egy éles fűrész kettészeli. Az egyik sarokban csodásművű márványasztal áll dus terítéssel. De Tiberius visszarántja az apród torkoskodó kezét, mert az ételek méreggel készültek. Csipkés menyegző alatt nászággy állott, melynek hófehér puha párnái alól hegyes, mérgezett tüskék halált lehelték a nászpárra. Hasonló berendezés volt a puha selyemszőnyegek alatt. Tiberius mindezt bő magyarázatokkal kísérve megmutatta az apródnak és közben élesen figyelte a hatást. Néha édeskészen odasugta: „Ma megjön Ália... A karjaidba ölelheted... A feleséged lesz... Még ma éjszaka...”

Azután visszatértek a terrasra. Már pitymallott, amikor Ália megérkezett. Egy robusztus ember hozta karjaiban sűrűn lefátyolozva. Egy megrettent szemérmes leányka volt, aki szepegvé, földresütött szemekkel, pirulva az örömtől és sápadozva a félelemtől állott a mindenható császár előtt.

„Ália, kicsi galambom”, szólott Tiberius és a piruló legényt oda vezette a leányhoz. „Itt van a te Arriusod”.

A szerelmesek félénken és mégis teli boldogsággal omlottak egymásra. Olyanok voltak, mint két csókolódzó pille. A császár az igéző látvány elől lecsukta a szemét és szája kaján fintorra torzult. Magához vonta a boldog szerelmeseket, álnok kézzel megsimogatta az egyiket, azután a másikat, uj koszorút rakott a homlokára és megkoszorozta vendégeit is. Remegve ültek ezek a császár oldalán. És mialatt a művésztrupp szokásos némajeleneteit, ezuttal Amor Psyche nászát adta elő, a császár a párocskának egy kis birtokról beszélt, mely Róma közelében fekszik és ajándékba kapnak, egy ezüspatkós, Arrius kedvenc fogatáról, aranyisakról, Ália részére brokátruhákról, illatos ke-nőcsökről, zamatos borokról, — mindezt és még sok mást ígért nászajándéknak. A fiatalokat elbódította a váratlan császári kegy. De — és Tiberius Ália füléhez hajolt — egy feltétele van. Látni akarja, amikor... Pirulva és remegve pattant fel mindkettő. A császár látni akarja őket mezte-lenül, első ölekezésükben! A két gyermek piros orcával átölelte egymást és vérükben már bizsergett az ételekbe kevert aphrodisiakum, az izgatószer. Majd a menyeges ágy felé tartott és megmutatta nászszuk színhelyét. Azután erősítő italokat hozatott számukra és a kinzóterembe vezette őket.

Ott minden eszköz mellett egy hóhér állott, egy kapitány parancsnokolt és pontos jelentésekkel szolgált a császárnak. Tiberius a fiatalokkal mérgezett ételekkel terített asztalhoz ült, kínálta őket és maga is úgy tett, mintha fogyasztana. Amikor Arrius ezt látta, hevült érzékei ellenére is felocsudott és balsejtelem szállotta meg. Remegve bujt mellé Ália és megrettenve szemlélte a kinzóeszközöket. Tiberius arcán diadalmas mosoly vonult el és szemei úgy ragyogtak mint egy hatalmas fénycsóva. Az életösztön kijózanította a fiatalokat Áriust Áliáért való határtalan fé-lelme hirtelen férfivé változtatta. Tiberius csodálkozott is, amikor Árius szerelmesét karjaiba zárta és az ajtóhoz igyekezett. A császár gurult neveltében és a könyei csurogtak. — Ki elől menekülsz kedves Arriusom, — kiáltotta — csak nem tőlem, atyádtól és istenedtől félsz, aki ma a legnagyobb boldogságra emelt! — Árius visszatért és a leánnyal kelletlenül ült a

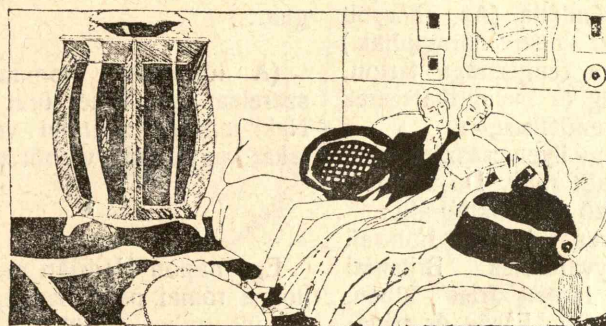
császár mellé. Tiberius mindkettő-jüket homlokán csókolta, mégis, amikor Árius homlokánál időzött, lopva intett, mire néhány rabszolga elemelte mellőlük a lányt. Alig vette észre Árius, kétségbeesve rohant utánuk. De lefoglalták és végig kellett néznie, amint a leányt egy gépezetre kifeszítik és alatta egy éles kést hoznak mozgásba. — Árius, Árius... — ordította a szerencsétlen torka szakadtából. Árius szeme a császárt kereste, de ennek a tekintele visszautasító volt. Mégis egy intésére leemelték a leányt és véres sebeivel az apród karjaiba adták. Hatalmas sikollyal vette át a drága terhet és lecsókolta szerelmese vérző sebeit.

Majd a császár intésére Áriust cipelték ugyanarra a gépezetre. A hóhér azonban erősebben nyomta rá a testét. A kések mélyen az izmaiba hatoltak és sokkal hevesebb fájdalmat okoztak, mint előbb a leánynak. Végre leemelték az apródot, de alig tudott már járni. Erősítő borokat kaptak és Árius csakhamar magához tért. Gyülölködve mérte végig Tiberiust. Ujból átölelték egymást és az érzékeik ujra megszólaltak. A sebek fájdalmát felülmulatta a vágy tüze. De ott ült előttük a borzalmas végzet. Árius egyetlen lendülettel kinzója torkának ugrott és Tiberius kiszenvedett volna a vasmarku fojtogatás alatt, ha a császár csatlósai idejében le nem rángatják róla a táma

dót. Tiberius a torkát tapogatta, lélekzet után kapkodott és némán az öklét rázta Árius felé.

Rendelkezésére megfogták Áliát és egy székre szíjazták, melynek támláján egy fűrész működött az-zal a céllal, hogy lassu menetben leválassza a fejet a törzstől. A nászágy közelében állott a kinpad. Árius most emberfeletti erővel ki-ragadta magát a csatlósok kezéből és szerelmeséhez rohanva egyetlen ökölcsapással megölte a leány egyik kinzóját. A megdühödött fen-evd bátorságával hadakozott, de a hóhérok serényebbek voltak és a törzsétől leváló fej utolsót rándult. A vérző törzset a nászágyra vetették, Árius pedig ráomlott, hogy átölelje szerencsétlen szerel-mese tetemét. Ekkor megoldódott a baldachin és szörnyű súlyával hatalmas recsegések között Áriusra hullott, hogy mérgezett tűskéivel megölje és súlyával összemorzsolja — a császár kedvencét. Egyetlen megtört sikoly zugott még fel, az-után lassan folyt az ágyról a piros vér...

És Tiberius császár, a föld ural-kodója hevült orcával, szemében buja kéjjel szótlanul állott és nézte a vörös kigyót, mely már a lába elé kanyargott. Azután mosolyogva tükörbe nézett, melyet egy apród tartott elébe. Mámoros volt és em-bereire támaszkodott, amikor a fel-ragyogó nap elől hálószobájába vonult...

Ideális felelet

- Tulajdonképpen mióta is csalod te az uradat?
- Mióta hűséget esküdtem neki...

Korok, erkölcsök

Mit mond a szerelemről a filozófus? A józan, a bölcs, az erényes? Minek látja: sónak vagy cukornak?

Seneca a császárok filozófusa az Erkölcsei Levelekben így okoskodik: „Aki bátor, az mentes a félelemtől. Aki mentes a félelemtől, az mentes a szomorúságtól. Aki mentes a szomorúságtól, az boldog. — A szerelem szomorúsággal jár. — Aki szerelmes az fél, aki fél, az gyáva, aki gyáva az boldogtalan. — Ergó: aki szerelmes az boldogtalan!”

Ez csak világos?

Csakhog... a bölcs Seneca kétszer nősült. És mind a kétszer szerelemből. Sőt, közben a császárnő hugával Juliával is bűnös szerelembbe esett. Ergó: a bölcs Seneca igyekezett minél boldogtalanabb lenni!

Ez csak világos?

Mikor már az isteni Augustus császár nagyon unta magát, kitálalt valami ujat. Megalkította a Tizenkét Isten Asztaltársaságát. Tizenegy legbizalmasabb emberét hívta meg az asztalhoz, maga volt a tizenkettedik. Előírás szerint minden vendég egy-egy isten kosztümjében jelent meg a lakomán és minden hölgy... egy istennő kosztümjében.

Százsinselyem vitorlás „szerelemhajó” uszkált a folyón, drágaköves ébenfa bordázattal, a fedélzetén csarnokokkal, éttermekkel, szőlőlugasokkal és gyümölcserdőkkel... Mindenkinek annyi pohárral ittak az egészségére, ahány belülből állott a neve. És minden hölgynek annyi csókot kellett adnia, ahányadik életévét számlálta. (Az idősebb hölgyek ezért nem haragudtak.) Közben, amíg a zengezunga tartott, állandóan hideg és meleg illatszeres fürdők álltak rendelkezésre.

Mindössze egy ilyen császári trakta étlapja maradt ránk. De az hiteles. A következő fogásokból állt:

Azsalikomléves hispán borssal. Ánizsos mályvafőzelék. Britaniai osztriga, hóval hintett friss fűben, rózsalevélmártással. Fácán és páva-velő. Ajakhalak mája, főtt liliummal. Muskátvajjas szarvasgomba. Oriás csemegerák. Angolna-ikra kömény-nyel és gyömbérrel. Flamingónyelv. Fülemlenyelv pisztáciával. Majoránás orsóhal. (Az angolnákat és rákokat rabszolgák husával etették, hogy kövérebbek legyenek.) Töltött

galamb, fenyvesrigó, kocsonyázott császármadár. Egész vaddisznó. Fia-tal szicíliai malac. Ambráciai gödölye. Nilusi teknőc. Amarella-kalács. Füge, datolya, szíriai szőlő, sajt. Mézzel kevert falernumi és chiosi borok...

Kardtáncosnők szabadon előve vezetve, orgia tálalva.

(A történetíró kommentárja: Kétségtelen, hogy a jó Augustusnak jó gustusa volt.)

Claudius császárnak volt egy Felix nevű rabszolgája, akit nagyon megkedvelt és ki akart tüntetni. Végre rájött, hogyan jutalmazza meg. A szegény alázatos barbárnak rövid időközökben három királynőt ajándékozott feleségül... de igazi vérbeli királynőket!

Elsőnek a néhai császár ifju özvegyét Drusillát — aki a híres Kleopátra királyné egyenes unokája volt — kényszerítette hozzá a rabszolgához. Utóbb elválasztotta feleségétől és Heródes király leányát (nincs rá bővebb adat: talán éppen a babonás szépségű és táncu Salomé) ajándékozta kedves inasának. Harmadszorra Heródes király másik leányát a gyönyörű Berenicét adotta hozzá, — mosolyába utóbb még két császár örült bele...

Soha rabszolga még ilyen jól nem járt! A világ három legszebb asszonyát tudhatta a magáénak. Igazán „felix” lehetett az ügyes Felix: boldog! Biztos hogy — egyszerű lakáj létére is — kiváló tisztelettel szolgálta ki felséges feleségeit...

(A történetíró kommentárja: A szerelem nem ismer urat és szolgát. Neki mindegy: királyi vérből való lakáj vagy lakáji vérből való király.)

Egy napon Hadrián császár ott-hon a római palotában éppen ebédnél ült, mikor hírül hozták neki, hogy messze Judeában kitört a lázadás. A császárt elfutotta a mérge, dühösen csapott öklével az asztalra:

— Mire ezt a fél csirkét megettem és ezt a félliter bort megittam, ne legyen többé élő zsidó a világon!!

Ebben a pillanatban lépett be egy nagy tál csemegével a császár legkedvesebb rabnője Hanna... a bársonyos vállu, szomorú szemű zsidó lány. Aki nélkül a hatalmas cézár lélekzetet se tudott venni. Akihez nehéz államügyekben tanácsért fordult.

A császár megpillantotta a lányt, összefutott a szemöldöke, aztán hűmmögött egyet és elhallgatott.

Lassu mozdulattal eltolta maga elől a fél csirkét meg a félliter bort. Nem ette, nem itta meg...

Ezért vannak még mindig zsidók a világon.

(A történetíró kommentárja: Még szerencse, hogy nem ette és nem itta meg. Mert miből éltek volna azóta is a világ összes antiszemita, ha akkor az a fél csirke és félliter bor ott nem marad a számukra?)

Ritka vásárlási alkalom

Csehoslovákiai olvasóink részére!

Lapunk 1932. évi kötete, egybekötve, szép kemény kötésben, könyvtárának egyik legszebb disze lesz.

A hatalmas nagy kötet 50 darab számot tartalmaz, 1400 oldalon, rengeteg képpel, gyönyörű fényképfelvételekkel, három nagy regény és több mint 600 darab jobbnál jobb novella, ismeretterjesztő sexuális cikkel stb. E nagy kötet ára, vámmentes diskkrét szállítással Kc. 100, portó 18 korona. Lapunk ez évi fél-éves kötete, 26 drb számmal 728 oldalon, Kc. 65, portó 12. A két kötet egyszerre megrendelve 150 ckor., portó 18. Megrendelés esetén közöljük, hogy a pénz hol fizethető le.

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliumtej-krémet

Lilium-pudert

Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

A nemi ösztön változatai

— Irta : Dr. M. E. Dubin orvostanár —

II.

A keletet leszámítva, a nők kasztrálása (betegségek következtében) gyakoribb, mint a férfiaké és náluk az operációnak a nemi érzésekre gyakorolt hatása meglehetősen változatos. A koitus utáni vágy és a koitus élvezése változatlan maradhat, vagy bizonyos módosulásokat szenved. Ha mutatkozik a nemi ösztön némi hanyatlása, ez inkább avval a szuggesztív képzelettel magyarázható, hogy ők nem olyanok többé, mint más asszonyok... ha pedig fokozódik az ösztön, ez magyarázatát találja abban a biztonságban, hogy nem kell többé a terhességtől félniük. Természetes, hogy ennél a dolognál nagyon is figyelembe jön az egyéni sajátosságok, az egészségi állapot és az életmód.

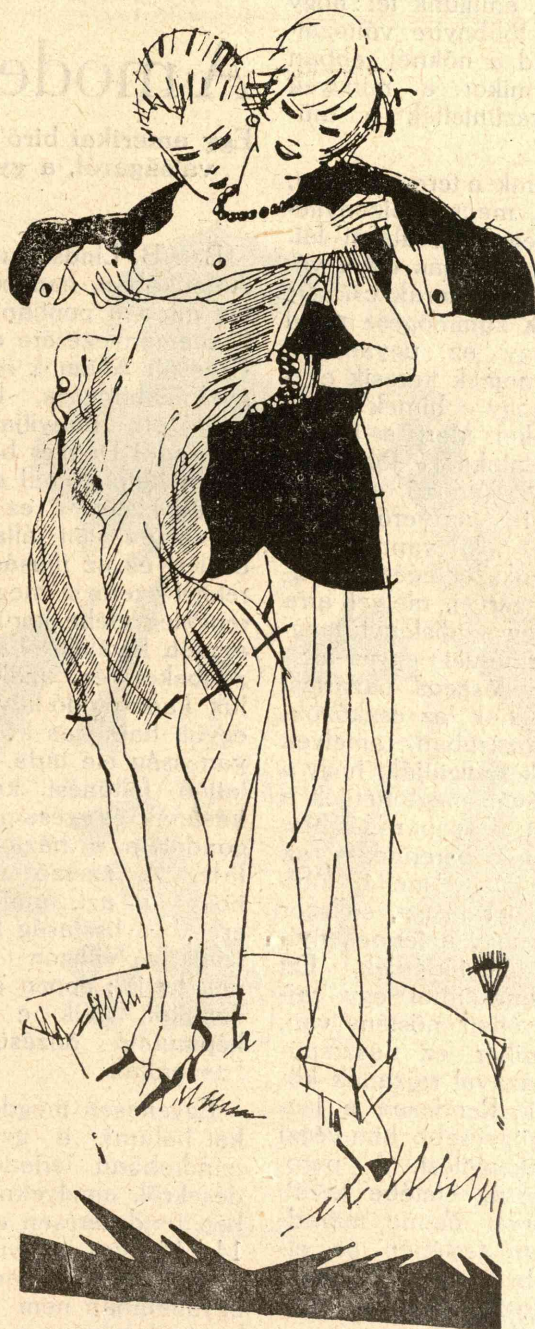
Jayle úgy találta, hogy 33 nő közül, akiket petefészkek kiirtását hajtottak végre, 18 nál a nemi ösztön változatlan maradt, 3 nál csökkent, 8 nál megszűnt és 3 nál fokozódott; a koitus által okozott élvezet 17 nél változatlan maradt, 3 nál csökkent, 4 nél megszűnt, 5 nél fokozódott. 6 esetben a koitus nagyon fájdalmas volt. Az esetek két másik csoportjában, ahol vagy mindkét petefészket a méhvel együtt, vagy csupán a méhet távolították el, az eredmények ebből a szempontból nem változtak lényegesen.

Egy Blum nevű amerikai szerző, aki szintén evvel a kérdéssel foglalkozik, úgy találta, hogy azoknál a nőknél, akiket 33 éves koruk előtt kasztrált, a vágyódás sohasem szűnik meg teljesen, sőt egyeseknél ennek emelkedése volt tapasztalható. Viszont csaknem valamennyi nő azt adta elő, hogy koitus közben a hüvelyben valami kis váladékképződés megy végbe. A 33 éves koron túl operált eseteknél, főleg ha a méhet is eltávolították, úgy a vágyódásnak, mint az élvezésnek lassu hanyatlása mutatkozik.

Egy ausztráliai orvos a következőket írja: „Azokban az esetekben, ahol mindkét petefészket el kellett távolítani, semmiféle határozott szabályt nem lehet felállítani; egyes asszonyok azt mond-

ják, hogy a régi szenvedélyességükhöz képest az operáció után egészen közönyösek lettek; de ha a nők egyszer már megismer-

kedtek a nemi élvezettel, akkor a vágyódás és az élvezés rendszeren változatlanul megmaradnak. Egy esetben, mikor mindkét petefészket

Ékszer

és mindkét petevezetékét ki kellett irtani egy 19 éves lánynál, aki egy év óta nemi érintkezést folytatott, az operáció után a vágyódás és élvezés jelentékenyen erősebbek lettek; a menstruáció teljesen megszűnt, de a külső megjelenés egészen nőies maradt. A koitus alatt a hüvely állandó görcsös összehúzódásait érezte."

Nem akarjuk ennek az érdekes kérdésnek fejtegetéseit hosszúra nyújtani, ezért csupán még egy közismert tényt említünk fel: hogy a nemi ösztön többnyire változatlanul megmarad a nőknél abban a korban is, mikor a mirigyek már régen megszűntették a működésüket.

Ha körülnézünk a természetben, szinte meglepő, mennyi bizonyítékát, mennyi megnyilvánulását látjuk a nemek egymás utáni vágyódásának. A madarak csicseregése, a rovarok zümmögése mind azt jelenti, hogy az ugyanazon fajhoz tartozó nemek keresik egymást, illetve, hogy a hímek üldözik a nőstényeket. Mert a maga sabbrendű állatoknál többnyire mindig a hím az üldöző, az aktív fél. Ezért a hím az erősebb, a mozgékonyabb, neki vannak fejlettebb, sőt sokszor egészen különleges érzékszervei, melyek arra szolgálnak, hogy a nőstényt megtalálja. A természet egyes állatoknál szinte valóságos pazarlást követ el azoknak az eszközöknek a létrehozásában, amelyek azt a nagy célt szolgálják, hogy a nemi ösztön révén megtörténjék a szaporodás. Így a szaporodás biztosítására szolgáló berendezés az is, hogy egy nőstény mellé több hímot rendel a természet, sokszor százával, csak hogy a termékenyítés biztosan megtörténjék. Ezt látjuk a méheknél, ahol egy rajban csak egyetlen nőstény van, a királynő s mikor ez nászrepülésre indul, százával rajzanak körülötte a hímek. Rendesen a leg-erősebb és legügyesebb hím végzi el a megtermékenyítést. A párosodás rendesen az életébe kerül, mert nemi szervei benne maradnak a királynő testében és elpusztul. A többi hím pedig, mint fölösleges kenyérpusztítók, később a dolgozók ölik meg.

Hasonló a folyamat a hangyáknál is, itt is rövid ideig tart az őrzőgő nászrepülés, de avval a különbséggel, hogy a nőstényt több hím is megtermékenyíti, tehát

itt poliandria (többférjűség) uralkodik.

Az alsóbbrendű lényeknél a szerelem, mint a nemi ösztön megnyilvánulása, azonnal megszűnik, sőt nyomtalanul eltűnik, amint megtörtént az ösztön kielégítése. Utána a nemek szétválnak s úgy élnek, mintha soha semmi közük nem is lenne egymáshoz. Csak a magasabbrendű állatoknál fejlődik valami olyan társulás, kapcsolódás, mely tartósabb együttéléshez

vezet, vagyis olyasmi, amit az emberi társadalomra vonatkozóan házasságnak szoktak nevezni. Ezeknél, mint az embernél is, az állandó együttélés nem tompítja ugyan a nemi ösztönt, de az összes érzékeknek és az egész léleknek vak elmámorosodása csak a koitus pillanataira szorítkozik s utána beáll a kielégültség megnyugtató érzése, sőt részben teljes közömbösség is a másik nem iránt.

A modern ifjuság forradalma

Egy amerikai bíró feltűnést keltő könyve a család és a házasság válságáról, a gyermekek szerelmi életéről és a kialakulóban lévő új erkölcsi felfogásról

Ben B. Lindsey nevét nemcsak Amerikában, hanem a művelt világ minden pontján ismerik: az ő kezdeményezésére alakult meg az Egyesült Államok első család- és gyermekbírósa. Huszonöt esztendő óta irányítja, — mint a coloradoi Denver bírája — korlátlan hatalommal a város ifjuságának életét és ez alatt a huszonöt év alatt általános megbecsülést és az ifjuság rajongó szeretetét szerezte meg magának. A rengeteg elébe kerülő eset közül azután kiválasztotta a legjellemzőbbeket és azokat a hozzájuk kapcsolódó következtetésekkel együtt hatalmas kötetben a nyilvánosság elé tárta. A könyv hallatlan feltűnést keltett. Lindsey írásának és egész pályájának alap gondolata a házasság megbecsülése. A szerző maga mondja, hogy ő azt, amit a házasság, erény és tisztaság fogalmai jelentenek, a világon a legszentebbnek tartja; éppen ezért áll szembe azokkal, akik e szavakat csak képmutató önzésük leplezésére használják.

Egyenesen megdöbbentő adatokat hallunk a gyermekek között mindjobban terjedő szerelmeskedésekről, amelyeknek következtében rendszeresen előfordul, hogy 14—16 éves leányok és fiúk egymással viszonyt tartanak fenn és egyáltalában nem tartozik a ritkaságok közé a gyermeknek életét adó diákleány. Lindsey érdekesnél érdekesebb eseteket mond el, a tanulságot azonban így foglalja össze: figyelembe véve mindazokat a kísértéseket, amelyek a mai

ifjuságot környékezik és azt a páratlan o tobaságot, amellyel mi felnőttek a gyermeki lélek egyes megnyilvánulásait szemléljük, bátran mondhatjuk, hogy a mi ifjuságunk a legegészségesebb és legerkölcösebb, amilyent a világ valaha is látott.

Ne legyünk képmutatók. A nemek fogalma egyszerű élettani tény. A nemi vonzódás olyan, mint az étvágy: nem törvényes és nem törvénytelen, nem erkölcsös és nem erkölcstelen. A nyers nemi vágyat ugyanugy kell szabályozni, mint a táplálkozás iránti ösztönt: nem rendeletekkel és erkölcsi kényszerrel, hanem egészséges értelemmel, önfegyelemmel az egyes ember érzésének és izlésének nevelésére.

Mi rendesen rákiabálunk azokra a fiukra és leányokra, akik ilyesféle dolgokról önállóan gondolkodni próbálnak, vagy valamit kérdeznek. Ilyesmiről még beszélni sem szabad, mert ez bűn, amelynek büntetése börtön és pokol — ijesztünk rá az értatlan gyermeki lélekre. Vajon miért nem szabad minderről beszélni? Csak nem hisszük komolyan, hogy ezen a módon fogjuk őket a helyes utra terelni?

Vannak, akiknek az a véleményük, hogy a nők szavazati joga — Isten akarata ellen való lázadás. Mások állást foglalnak a narkózisban történő szülés ellen, mert Isten mondta: fájdalommal szüljed gyermekeidet! Ezek azok az emberek, akik évekkal ezelőtt törvénybeiktatták a fogamzás elhárításának súlyos büntetéseit és

akik legszívesebben rendeletileg eltüntetnék a darwini fejlődéstan érvényességét. Mennyire megbélyegezzük még mindig a törvénytelen gyermeket — pedig igazán nem tudnók megmondani: miben különbözik a törvénytől. Vagy az anyaság nem egyformán szent minden nőnél?

Értsük meg, — kiált fel Lindsey bíró — hogy a mai társadalom már nem élhet a hazugságok eme levegőjében. Ha mégis megkísérli, akkor az általa fejlesztett természettudomány, az általa tökéletesített gép fel fogja örölni Gép és tudománv erkölcsi alap nélkül nem egyéb, mint a legborzalmasabb átok. Ezt a világháború elég világosan bebizonyította. Elég volt a titkolódzástól, ki kell nyitni az ablakokat! A cenzurának mindnyájunkra ránehezülő súlyát társadalmunknak még majd drágán kell megfizetnie. Vajjon a régi klasszikusok tulnyomó többsége felmentést kapna-e mai cenzuránk paragrafusai előtt?

Ílt az utolsó óra, hogy mai álszenteskedő nemi erkölcsünket revízió alá vegyük. A nemi ösztönnek irtózatossága van. Ha helytelen mederbe szorítják, több kárt okozhat, mint többi ösztönünk együttvéve. Éppen ezért érthető, hogy sokan félnek a kérdés megbolygatásától és a „szabad szerelem” rémét és veszélyeit festik a falra. Ez a félelem azon alapszik, hogy az emberiség nem tud a szabadságával élni. Hogy ez mennyire téves felfogás, azt a szerző szerint legjobban ez a könyv mutatja, amely az esetek tömegével bizonyítja, hogy az ember — a normális szabadságban élve — a jót választja; csak kényszer és tilalom esetén hajlik a természetellenes felé.

Lindsey ezután más kérdéshez nyúl. „Érintem ezt a pontot is, bár sokak shocking ot fognak kiáltani. Mi szinte babonás értelmet és túlzott jelentőséget tulajdonítunk annak, amit tisztaságnak nevezünk, különösen a nőknél. Egész természetesnek találjuk azt a gondolatot, hogy a házasságon kívüli szexuális tapasztalatok a nőt titokzatos módon megváltoztatják és hogy ennek egészen más hatása van, mint a házasságban. Ha egy nő ma ilyen tapasztalatokat szerez egy olyan férfitől, akinek őt holnap feleségül kell vennie, de időközben meghal, akkor ez a nő már nem tiszta és

más férfi részére méltatlanná vált. Ha ellenben csak holnap, a házasság után adja oda magát és a férfi holnapután meghal, akkor a nő özvegy, teljesen tiszta és minden férfi tiszteletére méltó”.

Annyit beszélnek arról, hogy az ifjúságot korai házassággal kellene megmenteni a reá leselkedő ezer veszedelemtől. Igen ám, de ugyanekkor szigorúan megtiltják a fogamzás irányításának mindenféle módját. Pedig hány olyan fiatal ember van, akinek jövedelme két ember részére talán még elegendő lenne, de egész család fentartására

hoz édes-kevés. A korai házasságot lehetővé kell tenni azért, hogy a nem kívánatos gyermekek elkerülhetők legyenek.

Törvénytelen gyermek! „Én elsősorban a gyermekek mellett vagyok, mert a társadalom érdekét képviselem. A mai gyermekek — a holnapi társadalom.” A magzatelhajtások és gyilkosságok tömege természetes következménye annak, hogy a házasságon kívüli viszonyokat nem ismerik el és az így anyává lett nőt a legválogottabb kegyetlenségekkel üldözik.

Tóparton

A grófi kastély titka

— Regény —

(13)

Te ki fogsz menteni vendéglátóink előtt és megmondod nekik, hogy előreláthatatlan ügyben Párisba kellett utaznom. — Megcsókolta a feleségét, megszorította a kezemet és így szólt: — Önre bízom a feleségemet! — Azután eltűnt. Még be kellett pakkolnia a bőröndjét és nem akarta, hogy mi is segítsünk neki. Marisenak könnyek csillogtak szép szemeiben. Egészen lesujtva ült a csónakban... Engedj, Lillykém, így nem tudok játszani...

— Mivel akarsz játszani? — kérdezte szemtelenül a fiatal leány.

Jack a sötétben is elpirult.

Lilly hangosan felkacagott, mikor a fiu megmondta.

— Anyira szereted? — gügyögte és helyet adott neki.

— Hát jól van, csak játsz, de azután csókolni fogsz, ameddig csak én akarom. Hol vagy? Én is játszani akarok! De vigyázz, nehogy baj legyen, annyit mondok! Ma más szándékaim vannak... Így ni! Most pedig folytasd!

— Végre magához tért a kicsi asszony — mesélte Jack — és így szólt: — Ugy-e, Jack ur, nevetséges volna, ha ezért elrontanánk az örömünket? Miért veszítsük el ezt a szép napot? — És újra élénk és vidám lett. Egyedül vollunk a vizen a mélyen lehajló ágak között. Köröskörül csend és nyugalom. Kénnelmesen elnyult a csónakban, felemelte a karjait és átfonta a feje alatt. Ebben a helyzetben egyszerűen elragadó volt. Legszívesebben rögtön megcsókoltam volna a gödröcskét, mely olyan bájosá tette az arcát. De nem mertem. Arra kellett gondolnom, hogy éppen most utazott el a férje. Közömbös dolgokról beszélgettünk tehát, mignem legnagyobb sajnálatomra észleltem, hogy az órák mulnak és nem történik semmi. Oh, hogy tudtam volna csókolni erősen hozzásimulva! Csak-

nem meghaltam a vágytól, hogy megcsókoljam a száját, hogy átöleljem. A könnyű szél fellebbentette a szoknyáját és megláttam selyemhártyás karcsu lábszárait. Es ha nem tartom erőszakkal vissza magamat, még magasabbra hajtottam volna fel. És ahogy erre gondoltam, egyszerre heves izgalom fogott el.

— Mint most is, — szakította félbe Lilly, aki egész idő alatt magához szorította.

Jack felelet helyett egy csókot nyomott forró szájára.

— Mesélj tovább! — mondta a fiatal leány. — Legalább szarvakat raktál a tanácsos ur homlokára?

— Nem. De bizonyára be fog következni ez is. Egy szerencsés esemény közbejöttével meg tudtam csókolni Mariset. Mikor az este beköszöntött, felkaptam az evezőket, hogy visszajöjünk. Marise, aki eddig a csónakban feküdt, felkelt, én pedig felhasználtam ezt a pillanatot és én is felálltam. A csónak megingott. Marise halálra rémült és hangosan felsikoltott. Én nagy lélekjelenléttel kitértem a karjaimat, amelyekbe reszketve belekapaszkodott. Rögtön kihasználtam izgalomát gyöngéden magamhoz vontam és megcsókoltam fehér nyakát, de egyidejűleg a kezem is eltévedt és éppen a legérzékenyebb helyen ragadtam meg. Ki akart bontakozni az öléseimből, de ezzel csak azt érte el, hogy a csónak még jobban ingadozni kezdett. Erre még jobban belém kellett kapaszkodnia és én alaposan magamhoz szoríthattam. Most elérkezettnek láttam a kedvező pillanatot, hogy szájon csókoljam, miközben ujjaim még mindig szorosan fogták, amit hatalmukba kerítettek.

— Ez nem szép, amit maga csinál velem, — mondta és szemrehányóan nézett reám.

— Bocsásson meg, nagyságos

asszonyom, — feleltem — de maga olyan szép, hogy jelenlétében minden jónevelésről megfeledkezik az ember. Az ön duzzadó ajkai kísértésbe hoztak.

— Az ajkaim? Ugy? De az ön keze nagyon is messze merészkedett, azt hiszem. Nagyon haragszom magára. És duzzogva leült a csónak sarkába.

— Nem szabad haragudnia, — mondtam gyöngéden — kérem, bocsásson meg nekem, különben itt fogok maradni ön előtt a térdeimen!

— Soha! — mondta boszusan, de már félig mosolyogva. — De már késő van, haza kell mennünk!

— Először mondja, hogy nem haragszik reám!

— Evezzen csak, a többi majd rendbe jön.

Ettől a nem kilátástalan igérettel felbátorítva, megfogtam az evezőket.

— Ah... olyan jól érzem magam, — szólalt meg egyszerre a langyos estében.

— Én is, ha önnel lehetek, — feleltem.

— Hallgasson, maga szemtelen! — tette hozzá nevetve. Meg voltam győződve, hogy máris megbocsájtott. Kiszállásnál fel kellett állania a padra és én még egyszer megcsodálhattam gyönyörű lábszárait.

— Csodálatosan szép lábai vannak!

— Ugy találja? — felelte csintalanul. Olyan közel volt hozzám, hogy nem tudtam ellentálni, és még egyszer megcsókoltam a száját.

— Tényleg úgy kell lennie, — mondta egyáltalában nem haragosan, — hogy az ajkaim kísértésbe hozzák önt.

— Sőt meg is bolondítanak!

— Na, most azonban... Legyen esze, maga nagy fiu!

Olyan komikus hangon mondta

A szerelem ma és a reneszanszban

Hogy van e különbség a reneszansz emberének s a ma emberének a szerelme között?

Van!

Ha ugyan a csók mindig is borzongatósan édes volt és mindig is bizsergetősen édes marad.

A csók: két szerelmes száj összeforrása rejtélyes fűszerszobában! Titokzatos összeolvadás, két lény egyesülése, ahogy a végtelen térben egymásra talál. Egymásnak megjelenve. Csodálatos harmóniában összecsendülve. Szerelemben.

Csak a kísértő gondolat volt más és más. Más ma és más egy századdal előbb s persze, más a reneszanszban. Különösen a reneszanszban. Az érzékek forradalma idején! Mert forradalom viharzott azokban a századokban, a vér biboros forradalma. A reneszansz csókja harsanó, mint tél után a szenvedéllyel zsendült tavasz és harsogó, mint a barikádok kűrje. A reneszanszszerelmek sokszor demonstráció, nem ritkán kérkedés: ime, nyíltan és teljesen új emberek vagyunk, no bizony, forradalmárok! Heves és nagyhangú, azért zengő és őszintén forró is, bár gyakorta üres póz. Inkább az ölelő karoké és az érzékeké! Hanem sokszor nagyszerű, mint a veresen csattanó hajnal, mint az érett gyümölcs. Lobbantóan piros és önmaga izéért is kíváncsi. Bizonyos, hogy a reneszansz férfiai és asszonyai a szenvedélyt a szenvedélyért, a csókot a csókért, a vér lángoló tüzeit a gyönyör izzásáért kívánta, akarta és vágyta. Kicsit szerelem nélkül, de a heve a nyári nap szípkázása volt, a vadságában is pompázatos és az érzéki hangsúlyában is isteni, kivívott szabadságával, ha vissza is élt és a szerelem szemérmes erkölcsait meg is bontotta.

Higgyék el, a reneszansz embere nem volt valami morális lény, de a forradalmak tulkapásai, szabadságai olyan gyarlóságok, amelyektől csak a csittló idő tud feloldani.

A ma emberét éppen ez a tisztázódott helyzet kötelezi. A ma emberéről sok gonoszsgot állítanak ostoba és kicsinyes kortársaink, többek közt azt is, hogy materiálisak vagyunk. Hazugság! A ma embere lelkebb, legalább is gondolattal telibb, mint minden őstünk. A szerelem: gondolat. A lélekben kifejlődött ér-

zés, amit minél tisztábban foglal magába a gondolat (nem a szó!) — annál mélyebbről jött, igazibb s emelkedettebb. Marie Henry Beyle, aki tudott szerelemmel szeretni és ismerte a szenvedélyes csók tüzeit, azt vallja, hogy a szerelemhez kultúra kell. Igen, a nagy Stendhal megírta a XX. század rágalmozói ellen gyönyörű védőbeszédét. Az ember mindig inkább a vérén tül, de tagadhatatlanul a csókjával pecsételi szerelemhez közeledik és minden nappal inkább.

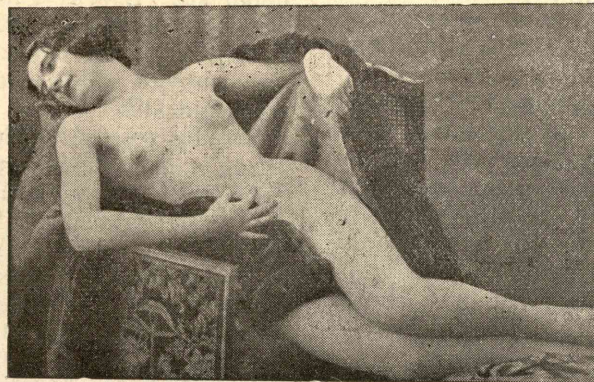
A reneszansz asszonya, ha ledér volt, semmivel sem lazább erkölcsű, mint a mai könnyűvérű flapper, de a ma asszonya se romlottabb, ha feladta szemérmét és tiszta érzéseit, mint akármelyik őszanyánk! A szerelem ma általánosabb és emelkedettebb, mint régen. Azelőtt a szenvedély külön hangsúlyozott és kiemelt, tulontul nagyra tartott érték volt hölgyek és urak szemében. A szenvedély!

Ma tisztább a szerelem világa, tisztultabb. Vallom és hirdetem minden alacsony hipokratával szemben.

Ma több a szerelem jegyében váltott szenvedélyes csók, mint valaha! A ma asszonya nyílt tekintetével egyéni szabadságával, társadalmi és anyagi emancipációjával különb, sokkal különb — ha a szerelem igaz s tiszta érzése szállja meg, mint a reneszansz asszonya, akit hol durva kényszerek hajtottak vendégcsókra hol a vére otromba irama ragadta el abban a korban, amikor elegencia, társadalmi előkelőség volt — szabadjára engedett erkölcsök között élni.

A reneszansz mégis szép és ragyogó és pompázatos, harsanó és harsogó csókjával, heves vadságában, szilaj lobogásával csak éppen ma a csók többet jelent, mint az ajkak tüzeit, ma a lelkünkkel is csókolunk.

Többen s mindtöbben váltunk igaz csókokat a világ tavaszi éjszakáin szerelmescsókkal. Teljes odaadással, igazi önfeledkezéssel, megtalálva a végzet által megjelölt társunkat: szerelmesünket. Az egyetlen. Egyetlen magunknak az egyetlen párját.

— Eredeti felvétel —

Szerkesztői üzenetek

Margit 20. Ne tullozza bánatát! Egy huszéves, csinos leány csak a fiuban csalódhat, de az életben nem. Önben is a fiatalság szertelensége, türelmetlensége dominál, nem is sejti, hogy milyen hamar szép emlék lesz a dolog csupán. Ön most el sem tudja képzelni ebben a pillanatban. Pedig — emlékezzen a szavamra — hamarosan el fog jönni ez az idő!

Vergődő sziv. Hát bizony ez elég bizonytalanság! Nincs más mód, mint magától az illetőtől megkérdezni, nyílt, határozott, sőt: energikus őszinteséggel a dolog állását. Ilyenkor aztán el kell készülni egy kis fájdalomra is, egy kis szenvedésre is, ami még mindig sokkal jobb, mint az emésztő bizonytalanság.

B. I. Oradea. Nagyon is előfordul. Erőszakosan közösülők és gyermekgyalázók gyakran védekeznek avval s be is bizonyítják, hogy röviddel a tett előtt egy másik nőszeméllyel, akár ismételt is koitáltak. Egy néptanító reggel hat órákor koitált a feleségével és rögtön utána, mint később megvallotta, 14 éves szolgálójával. Egy fiatal kereskedő a tett előtti estén és aznapon is többször koitált a kedvesével s este követte el rendkívül erőszakos tettét. Eből látni, mit jelent a nemi ösztön erősege. Az ilyen embereknel a megelőző koitus gyakran csak a nemi ösztön ingerlését jelenti. A napnali testi tulerőltetés se okvetlenül gyengíti a szekszuális természetűeket. Sőt azt mondhatjuk, hogy bizonyos tulerőltetés, a szellemi is, könnyen van erős ingerrel az idegrendszerre, annyira, hogy — mint a gyásznál és kétségbeesésénél — a nemi ösztön mint egyetlen pszichikai faktor, hatalmasan ágaskodik és csodálatos munkára képes.

Barna 26. A férfi az u. n. „tisztességes lányoktól” is megvár bizonyos passzív ellenállást. A nőnek magának is megvan az ösztöne, hogy ne egykönnyen adja meg magát s éppen evvel — sokszor tudatosan, sokszor nem-tudatosan — izgatón hat a férfire. Ezért a nőnek egy kis huzódzását a férfi nem veszi komoly

ellentállásnak, amilyenre a Bűntető törvénykönyv gondol. Itt minden attól függ, hogy az ellenállás komolysága a nő részéről eléggé kifejezésre jusson. De még ez se mindig bizonyítéka az erőszak elkövetésének. Vannak lányok, akik előre el vannak tökéelve, hogy csak abban az esetben adják meg magukat — önként — ha a férfi le tudja győzni ellenállásukat, mely kifelé komolynak látszik. Ezt részben a terhességtől való félelemből, részben, részben hiúságból teszik: azt akarják, hogy meghódítsák őket, ki akarják próbálni a férfierőt, stb. Diákoknak, katonáknak a lányai-
kal való érintkezésében nem ritkák az ilyen esetek. Jelentékeny ellenállást kell megtörni, mely azonban nem is volt komoly. De ha ilyen lánytól, mint tanutól megkérdezik, vajon komoly ellenállást fejtettek-e ki, szeméremből vagy önmegítélés hiányából könnyen lehet a válasz igenlő. Ilyenkor erőszak miatti igaztalan

elítélés állhat elő. Ilyen esetekben tehát nagyon gondosan kell vizsgálni a bizonyítékokat.

Régi előfizető Braşov. A kérdézt történet nem mese igaz. Egy Sommer nevű német fiatalember a 18. század végén Trier városából Kelet-Indiába utazott, ott egymásután a francia, angol és indus katonaságnál szolgált, végül egy radsának a kegyébe jutott, aki Sredana hercegség bérurává tette meg Sommert. Sommerből tehát „Radsa Sumru” lett. Sumru egy szép, okos erélyes bajorért vett nőül. Ez a hölgy egyik vetélytársát elevenen befalaztatta a harem alatt, saját ágyát pedig az elevenen eltemetett vetélytársnő bőrlőnsirja fölé állította, hogy pontosan ellenőrizhesse áldozata kinlódását.

Magduska. Sértés az, — kérdi ön — ha azt mondjuk valakire, olyan öreg, mint a linzi városháza? Válasz: Nem tudom! Linzben még sohase jártam.

S z é p s é g s z a l o n

KÉZ ÉS KÖRÖM ÁPOLÁSA

A tökéletes női szépség egyik legfontosabb kiegészítője az ápoltbőrű finom kéz. Ennek gracilis alakja, bársonyos tapintata, finom körömfarmája adja meg azt az összhangot, mely annyira jellemzi a mai divat szépségideálját.

Bármily szép és jóalakú legyen valaki, a megjelenés varázsát pillanatok alatt leronthatja az ápolatlan, durvabőrű kéz, vagy a lerágott tisztátalan köröm. Ha a kéz formája nem is felel meg minden tekintetben az ideális követelményeknek, nagyban fokozhatjuk annak szépségét, ha a kéz bőrét megfelelő ápolással simává, friss és üde tapintatúvá tesszük, mely már mesziről elárulja, hogy tulajdonosa szereti az ápolat tisztaságot.

Természetesen a kezek ápolásánál sem szabad túlzásokba esnünk. Milyen természetellenes például az a párizsi divatörület, mely szerint a hölgyek körmeiket a ruha és cipő színeihez hasonlóvá festik és

ugyanazt a színárnyalatot alkalmazák a szemhéj bőrére is. Mi szerencsére még nem tartunk itt, de nálunk is láthatók az élénk kármin színre festett körömök, melyek esztetikailag sem nyújtanak kellemes látványt.

A száraz és repedésre hajlamos körömöket megfelelő módon kell edzenünk. Naponta szappanos dörzsfélével kell a köröm szilárdságát fokozni és éjszakára a berepedezett, törékeny körömöket tulzsirozott kenőccsel kell bedörzsölni, hogy a kiszáradt, kérgecs ujjhegyek megpuhuljanak.

Igen helytelen szokás az, hogy a beszakadt körömöket letépjük, vagy huzogalva erőszakkal távolítjuk el.

Manikűrözésnél az érzékeny és száraz bőrszegélyt sohasem szabad tulságosan levágnunk és erőszakosan feltolni. Célszerűbb, ha naponta végzett langyos kézfürdő után vazelinos pálcikával toljuk hátra a körömöt övező bőrszegélyt. Ha ezt a műveletet rendszeresen és, kellő

gonddal végezzük, úgy rövid idő alatt megfelelő körömformát nyerünk, anélkül, hogy a környező bőrterületet bármilyen károsodás érné.

Ne növezzük körmeinket túl nagyra, mert a hosszú köröm ápolása sok veszéllyel jár és nem higiénikus. Ilyen körömnél a felgyülemelő szennyet sohasem lehet megfelelő módon eltávolítani. A köröm akkor normális hosszúságú, ha annak széle az ujjhegyet csak néhány milliméterrel haladja meg. Ennél hosszabb köröm csak akadályoz a munkában, eltörik, berepedezik és így hajlamosít a legkülönbözőbb körömbetegségek kifejlődésére.

A körömök ápolásánál is a legfontosabb azok mindenkor tisztántartása. Eltekintve ennek esztétikai és kozmetikai jelentőségétől, jól tudjuk, hogy a kéz és köröm állandó hordozója a baktériumok légióinak és számtalan betegség éppen a kezek tisztátalanságától származik.

Sokan azt hiszik, mindenben eleget tettek a kézápolás követelményeinek akkor, ha körmeiket rendszeresen manikűröztetik. Pedig nincs

visszataszítóbb látvány, mint a színesre és tükörfényesre politurozott (sőt gyakran nikotinos), de tisztátalan köröm, mely azonnal elárulja, hogy tulajdonosa a vízzel és szappannal erősen hadilábon áll.

Ugyanez vonatkozik természetesen a kéz bőr ápolására is. Különös figyelmet igényel a száraz kéz bőr gondozása. A szokásos tisztálkodási mosdáshoz használt víz hőmérséklete langyos legyen és mosakodás után a szárazra törött kéz bőrét kenjük be alkalmas zsiradékkal (lanolinkrém). Kézmosáshoz csak lugmentes, tulzsirozott szappan használandó, mivel a hölgyek által kedvelt, sokszor tulillatosított piperezappanok olyan anyagokat is tartalmazhatnak (éterikus olajok), melyek izgató hatásuknál fogva a kéz bőrét károsan befolyásolhatják. Önként következik tehát, hogy a szárazságra hajlamos kéz bőrt fokozottan kell védeni az időjárás viszontagságaitól s ezt legjobban a kéz zsirozásával, valamint kellő nagyságú és bőségtől készült viselésével érhetjük el.

lett volna.

Egy ízben a szomszéd király valami ünnepséget rendezett és meghívta erre a királyfit is, aki ekkor már husz éves volt. A szomszéd királynak volt egy gyönyörű leánya, de ez olyan büszke és hóbortos volt, mint amilyen szép volt. Ez a királylány feltette magában, hogy csak nagyon okos emberhez megv férjhez, ha mindjárt a világ csufja is lenne az.

Ahogy a királyfi meglátta a királylányt, mindjárt holt szerelmes lett beléje és megkérte a kezét, de bizony a királylány megijedt a csuf embertől és ezt felelte neki:

— Én az okosságodat nagyobb-nak, a pupodat meg kisebbnek képzeltem!

De erre a válaszra a királyfinak majd hogy leesett az álla, mert úgy elszontyolodott, hogy ott hagyta a mulatozó szépséget és sirva tért haza. Otthon aztán bunak adta a fejét s folyton csak ezt hajtogatta.

— Ejnye, az a tündér azt mondta, hogy a pupom lesz a szerencsém s bizony ez a vesztém.

De amint így siránkozott, egyszer csak megjelenik a tündér és azt mondja neki:

— Lám, lám, királyfi, hogy a legokosabb férfiak is rémesen buták, amikor szerelmesek! Hát nem vetted még észre, hogy éppen az a szerencséd, hogy a királylány nem akart hozzád menni? Legyen ő másnak kikapós feleség.

Modern Andersen

Hol volt, hol nem volt, tul az operenciás tengeren, az üveghegyen is tul egy sánta arasszal, volt egy ország, az országnak egy királya, a királynak pedig egy gyönyörűséges felesége.

Hát a királyné egyszer gondolt mit nem gondolt, kapta magát és kinyitotta a palota ablakát, éppen akkor, amikor a gyermekszállító golyamadár arra repült. S ez a golya be is repült az ablakon, le is tette az aranyos bölcsőbe a gyermeket, kit a csőrében hozott, mire a királyné úgy megörvendett, hogy nem birta ki lábón a nagy örömet, hanem ágyba feküdt.

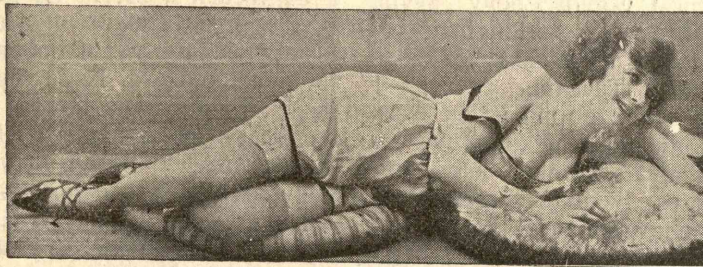
Még ugyanazon éjszaka megjelentek a bölcsőnél a jó és rossz tündér. A rossz tündér ezt jövendölte a királyurfinak:

— Csunya és pupos hátú lesz. De a jó tündér ezt felelte:

— De nagyon okos lesz és a pupja fogja majd egyszer meghozni az életszerencsáját.

A királyurfi növegetett s minél jobban nőtt, annál csunyább lett a pupja mind nagyobbodott, de torzulásával párhuzamosan nőtt az esze is és tiz éves korában

már olyan okos volt, hogy az ország összes tudósai hozzá jöttek tanácsot kérni. Csak egy dolog nem akart bekövetkezni: a szerencse, melynek okozója a pup

— Eredeti felvétel —

Kint voltam az állatkertbe

Kovács Pisti beszámolója

Tegnap ebéd után így szólt az atyám: hallottam, hogy idén az Álatkertnek őrijási deficitje van. És erre az anyám repesni kezdett örömben és monta: naccertü, még ugyse látam soha deficitet, kimegyünk és megnézzük.

Ámde atyám megvetésel monta: hogy lehet valaki ij intelligens, a deficit nem 1 álat. És anyám dühösen viszonzá: meghiszem hogy te othonosab vagy az álatok között de azért én még mindig vagyok oj un-intelligens mint te.

És atyám kérdezte őtet: tulajdonképen mejik álatot tévesztetéd össze a deficittel? És a mamám monta: aztat a hoszu csuszós-mászóst akiből a ridikülök lesznek csinálva. Mire atyám föllényesen monta: te kis csacsi, azok az irigátorok.

És délután tényleg ki is mentünk megnézni az irigátorokat és a péztár előtt rámszólt az atyám: Pisti húzd össze magadat 10 iz éven alulira, mint a vilanyosson szoktad. És kért 2 felnőt és 1 gyerekjegyet és a péztáros kérdezte: hány éves vagy kisfiu? És én feleltem: na mit gondol, hány éves lehet egy gyerek, akinek az atyja gyerekjegyet kér? Tíz leszek! És a péztáros kérdezte: mikor leszel 10 éves? És én feleltem: este, amikor már kint leszek az Álatkertből.

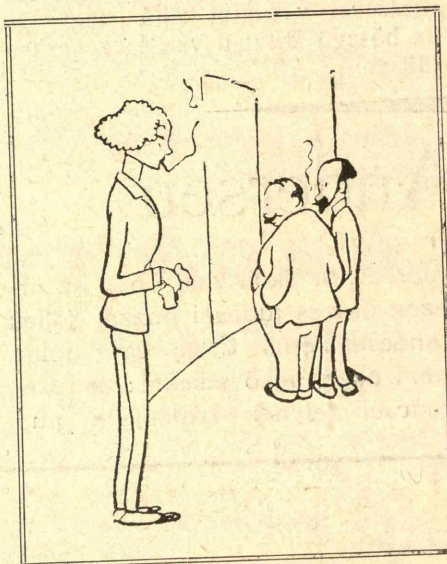
És azértis gyerekjeggyel mentem be és bent az atyám elkezdte magyarázni hogy ittend minden álat ugy lesz tartva, miként a természet ölen mexokta, péld. okájér a Jeggesmedve jéghegyek közt, az Oroszlány barlangba és a Kecskék sziklán. És én montam: gyerünk a Polloskákhoz, kíváncsi vagyok hogy ágyba tartják-e őket vagy sezlongban.

Ámde mégse a Polloskákhoz mentünk hanem a Tevékhez és volt 1 puppu és volt 2 puppu és én kérdeztem hogy pupp nélküli Teve is létező-e és atyám monta: létező, de az nyomorék. És utánna megnéztük a Barna medvéket és az atyám magyarászta hogy abból készül a prém és láttuk a Jeggesmedvéket és én kérdeztem hogy aból e készül a Jeggeskávé, ámde atyám lehüjézet. És a mamám rámszólt: Pisti ne menjél oj közel a Jeggesmedvéhez ugyanis elég náthás vagy. És láttuk a Zsiráfot is és én kérdeztem hogy mi célból van néki oj hoszu nyaka

és atyám felelte: köll néki valami hosszu segédeszköz, ami a fejít a törzsivel összekösse.

Ámde a legklaszabbak a Majmok voltak és volt 2 irtó muris Csimpáz akik fojton illetlenkedtek. És én kérdeztem: papa, a majmok az emberek utánózzák? És a papám monta: igen és én montam: na akkor szép kis közönség járhat ide. Ja igen és volt 3 Majom, akik fojton egy nagy érett paradicsomon ültek ugylácik féltek hogy valaki elcsórja tőlük.

De azonban a fő zri az Oroszlányoknál volt akik irtó vérengős Fenne Vadak és atyám megmagyarászta hogy oj célból van nékik oj nagy fejük, hogy ki ne gyughassák a kettrec rácsán. (Csuda prakti

kus.) És a mamám jádzadozni akart az 1-gyikkel és e célból begyugta a kettrecben a karját. És az Oroszlány legot oda akart ugorni, hogy bekapja, ámde atyám ijetten elrántotta őtet onnand. És az anyám kérdezte: Benő, mióta féltesz te ugy engemet? És az atyám felelte: nem tégedet féltelek, hanem ki van írva, hogy az állatokat etetni tilos.

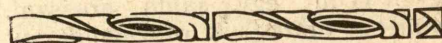
Na és aztán láttuk a Hijénákat és atyám irtózza monta: gyerünk in-nend mer a Hijénákról rőktön az árverés jut az eszembe. És meletük voltak a nevető hijénák, de csak-csupán 1 nevető hijéna volt a kettrecbe és az őr megmagyarázta, hogy azért van egyedül, mer nemrég fel-falta a feleségét. És atyám ere fel irigykedve monta: ja, akor ő köny-

nyen nevethet. És a Rókáknál és Farkassoknál épp etetés volt és atyám rászólt az anyámra: erigy onnan Matild, mer ha tégedet meglátnak, elmegy nékik az étvágyuk.

Ja igen és végül még megnéztük az Irigátorokat is és otthon a mamám kérdezte: na, Pisti, mejik álat teccet néked a legjobban? És én montam: az a Majom, aki fojton a paradicsomon ült, mer az pont ugy kinézett, mint a Porgesz bácsi? És ere az atyám kérdezte: ki az a Porgesz bácsi? És én montam neki: az a bácsi, aki mindég mexok tégedet látogatni, amikor nem vagy idehaza.

Na és ere fel atyám irtó dühbe gyött és monta az anyámnak: ugy, szóval a Porgesz, az a randa majom jár fel tehozzád és a Pisti használod fel elefántnak? Szégyeljed magadat, te öreg tyuk! És a mamám még dühösebben vissza felelt nékije: semi közöd hozzá, te vén kecske!

És ere én montam: kár volt ojan sok dohányt befizetni az Álatkertben, hiszen ithon ingyérbe van minékünk Tyuk is, Majom is, meg Elefánt is.

Ceskoslovákia

területén levő olvasóink figyelmé-felhívjuk, hogy mindazok részére, akik a lapot a rendes utcai árut soknál bármilyen okból kifolyólag hetenként megvenni nem tudják, vagy ez részükre kényelmellen, közöljék címüket, a kiadóhivatal bárhová diskkrét és zárt pakolásban a lapot francó megküldi, hetenként pedig pontosan szállítja. Előfizetési ára 1/4 évre (13 drb. szám) ára... Kc. 50

1/2 évre Kc. 80

A lap 1933 évi komplett kötete... Kc. 100

Megrendelés esetén közöljük, hogy a pénz hol fizethető le!

Ez a hely

a Mia
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszerárában, Timişoara-Fabrik kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA-KRÉM-nek nem kell már reklám.

„DACIA“ kávéház és étterem

Timişoara, Gyárváros

Esténként zene, szolid, polgári árak!

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timişoara, Gyárváros, Fő-ucca, Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás, hajfestés, vízhullám stb. (39) Modern kozmetikai intézet, szépség-ápolás

Tyükszemvágásra, szakember kezelése mellett külön osztály.

Link Gyula

fogászati műterme

Timişoara, Szt. György tér

Arany Szarvas épület (28)

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órák és ékszerésznél

Timişoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Nyomtatványok

szolid kivitelben (színesen is)
igen előnyös árakkal, lapunk
nyomdájában készülnek:

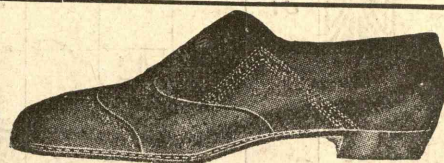
Tip. Union, Lugoj

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

Rácz Andrásnál

Timişoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timişoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

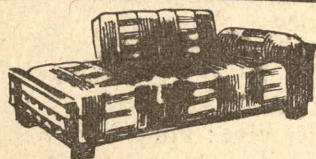
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása.

Timişoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

(34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timişoara, Gyárváros

Ha modern butort akar vásárolni

tekintse meg

Podraczky Ferenc butorüzletét
Timişoara

Coronini tér 20. Gyárváros

„GUMMOZIT“

Grafikai műintézet és bélyegzőgyár

Olcsón és gyorsan készít nyomtatványt és bélyegzőt

Timişoara, Piața Sf. Gheorghe 4

Váróry Dauerwellen

világhírű Vella géppel, tartós ondulálás. — Nem göndör,
hanem hullámos. — Leszállított árak mellett garanciával
szalonjában, Timişoara, IV. Kossuth Lajos u. 6.

Tipografia „Union“, Lugoj, Str. Bisericii 16

7. sz. keresztrejtvény

1	2	3	4	5		6	7	8	9	10		11	12	13	14	15
16						17						18				
19					20		21				22		23			
24				25		26				27		28		29		
30			31			32						33	33a		34	
		35										36		36a		
	37				38						39				40	
41			42								43				44	44a
45		46				47	48		49	50				51		
52					53						54		55			
56				57			58				59	60		61		
62			63			64				65			66		67	
68																

Megfejtésül elegendő az 1. 37 és 68 vízszintes és 1, 8 és 18 sorok beküldése

Vízszintes sorok

1.tetszik, van, akinek a mo-
lett nő
16. Felvágja az...
17. Gépház része
18. Z vel csábító tengeri leány
19. Vissza: testrész névelővel
21. R. E. R.
23. Híres pesti színésznő vezeték-
neve
24. 1501 római számmal
25. Becézett leánynév
27. Mérföld franciául fon
29. M. E. É.
30. Német tojás
31. Jótékony ige
32. Nagyhasura mondják
33. Vissza: bánat
34. Egymásután következő mással-
hangzók
35. Angol sör
36. Női báj parasztosan
37. Ringó női mellre mondják
(névelővel)
41. Benne „i”-vel: szenvedés
42. Belső szerv és ige
43. L. Á. E.
44. E-vel gazdasági szerszám
45. ... gummi (fö. ék)
47. Lóra verik
51. Etelnek van

52. L. J. K. M.
53. Aki egyidőben élnek
55. Női név
56. Európai nemzet
57. Olasz folyó
58. L. N. M.
59. Kétszer véve: szülő
61. Férfinév
62. Vigyáz.
63. Szerelmes levélre mondják
(háromszó)
67. Latin kötőszó
68. Jobb helyeken kitűzik ezeket a
kávéházakból (2 szó)

Függőleges sorok

1. Akinek verme van
2. Aki Aradon született
3. Nem nekem
4. ... — lezik (a tűz)
5. Vissza: személyes névmás
6. Mint 44. vízszintes
7. Testrész
8. Most fogyni szeretnének (3 szó)
9. Haszonnal jár
10. Év románul
11. Kettős mássalhangzó
12. Ige és főnév is
13. Ékezettel: örömben van
14. Nem neki.
15. — es tűzoltó
20. Olasz névelő

22. Igevégződés.
25. Idejön
26. Van akinek nem biztos az...
(fö. ék)
27. Hó és árfolyam is teszi.
28. Mondain nő ezt tánolja
31. Itt nyulka a szerelmes
- 33a) ... teszi
35. Felkiáltó szócska
- 36a.) Jelent eleje
37. Erre hasonlít a baba
38. Bűnös ige mássalhangzó
39. Igeköti
40. Csókolom a! (intim nőisme-
rőnek mondjuk)
41. Ilyen zsinór is van
- 44a.) Dátum
46. Aknában van
47. Olasz folyó
48. Arbi
49. Fésük németül (hibás ék)
50. Arany franciául.
51. Helyhatározó szócska
53. Hangjegyfűzet
54. Benne O-val: sarkantyú néme-
tül
57. E-vel a végén: apró toll
60. A természet koronája
63. M. É.
64. Erdei állat
65. Régi fegyver
66. Ige végződés